

บทบรรณาธิการ

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑ ประจำเดือนมกราคม – เมษายน ๒๕๖๒ นับเป็นฉบับแรกของวารสารที่นำเอาระบบออนไลน์การรับบทความ การพิจารณาบทความ และการตีพิมพ์เผยแพร่ในระบบ ThaiJo ซึ่งเป็นระบบการจัดการและตีพิมพ์วารสารวิชาการในรูปแบบวารสารออนไลน์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Journal) มาใช้อย่างเต็มรูปแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) โดยยังคงเนื้อหาการเผยแพร่บทความเพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนาและปรัชญาอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะทางของวารสารด้านพระพุทธศาสนาและปรัชญา โดยจัดบทความที่เป็นผลงานวิชาการและผลงานวิจัย ๔ กลุ่มสำคัญคือ กลุ่มพระพุทธศาสนาในคัมภีร์ กลุ่มพระพุทธศาสนาแนวประยุกต์ กลุ่มพระพุทธศาสนาแนวบูรณาการ และกลุ่มงานวิชาการและวิจัยด้านปรัชญา ผ่านการพิจารณากลับกรองบทความจากภายในและภายนอกสถาบันในสัดส่วนตามเกณฑ์ที่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กำหนด

สำหรับบทความในฉบับนี้มีทั้งบทความวิชาการและบทความวิจัยที่น่าสนใจ เช่นบทความวิจัยของ อรศิริ ไม้ทอง เรื่อง “รูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างจิตสาธารณะเชิงพุทธบูรณาการของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” บทความวิจัยของพระมหาวุฒิชัย ธีระเผ่าพงษ์ เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาจิตของสำนักกรรมฐานในสังคมไทย” งานวิจัยที่พบว่าการสอนการพัฒนาจิตแบบพื้นฐานที่มุ่งให้ผู้ปฏิบัตินำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ปรับเทคนิควิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมกับคนยุคปัจจุบัน ควรมีการแบ่งรูปแบบของการพัฒนาจิตตามกลุ่มบุคคลและจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติ โดยมีกระบวนการฝึกที่แตกต่างกัน เป็น ๔ ระดับ คือระดับการพัฒนาจิตสำหรับผู้เริ่มต้น ระดับการพัฒนาจิตในชีวิตประจำวัน ระดับการพัฒนาจิตแบบเข้ม และระดับการสร้างอาจารย์ผู้สอนการพัฒนาจิต

บทความวิจัยที่จัดอยู่ในกลุ่มพระพุทธศาสนาแนวคัมภีร์ ได้แก่บทความของพระมหาภาณุ ภาณุโก (กลีนปลาด) เรื่อง “วินยาลงการฎีกา (ปจโม ภาโค): การแปล และการศึกษาวิเคราะห์” งานวิจัยนี้พบว่ามีคุณค่า ๓ ประการหลักได้แก่การอธิบายเนื้อหาของพระวินัย

ทั้งที่มาในพระปาติโมกข์ และอภิสมาจารในชั้นธกะให้เข้าใจง่าย เพื่อการปฏิบัติได้ถูกต้อง เป็น
อุปกรณ์การศึกษาค้นคว้าพระวินัยของพระสงฆ์ คุณค่าด้านการทรงพระวินัยซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้
ศึกษาและพระพุทธศาสนาโดยส่วนรวม

บทความวิจัยด้านพระพุทธศาสนาแนวบูรณาการในฉบับนี้ ได้แก่บทความวิจัยด้าน
พุทธจิตวิทยามีหลายเรื่องที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและ
จิตวิทยา เช่น บทความวิจัยของจำนงค์ ไชยมงคล เรื่อง “พุทธจิตวิทยาการพัฒนาคุณธรรมและ
ความสุขในเพลงลูกทุ่งไทย” งานวิจัยนี้กล่าวถึงเพลงลูกทุ่งไทยที่มีความหลากหลายยึดหยุ่นทั้งใน
แง่ของเนื้อหา เป้าหมายและวิธีการสามารถที่จะสังเคราะห์เชิงบูรณาการเนื้อหาและความเป็นจริง
เชิงบวกได้หลากหลายสอดคล้องกับกาลเทศะตามหลักพุทธจิตวิทยา มีเนื้อหาที่ชวนให้ผู้อ่าน
ติดตาม นอกจากนี้ยังมีบทความวิจัยด้านพุทธจิตวิทยาอีกหลายเรื่องที่น่าสนใจ เช่น เรื่อง
“ผลของโปรแกรมการดูแลสุขภาพผู้ป่วยด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ตามแนวพุทธจิตวิทยา” ของ
นิศากร บุญอาจ บทความวิจัยเรื่อง “พุทธจิตวิทยาบูรณาการเพื่อคุณภาพองค์กรร่วมผู้สูงอายุด้วย
กระบวนการโยคะ” ของ มณรัตน์ นิมสกุล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการจัดการ
ความเครียดตามแนวพุทธจิตวิทยาสำหรับนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม”
ของสุวรรณา เชียงขุนทด ซึ่งล้วนเป็นงานวิจัยที่สามารถนำไปบูรณาการตามสาขาที่เกี่ยวข้องได้
เป็นอย่างดี

บทความวิจัยที่มีเนื้อหาน่าสนใจโดยผ่านการวิเคราะห์การสร้างคุณค่าและ
ความหมายใหม่ของบุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตเชิงพุทธงานเขียนของภาวิณี ภาพันธ์ เป็นอีก
หนึ่งบทความที่มีความน่าสนใจทั้งส่วนของการศึกษาแนวคิดทฤษฎีว่าด้วยคุณค่าและความหมาย
ใหม่ในการดำเนินชีวิต ทั้งในเชิงประวัติและผลงานบุคคลต้นแบบในการดำเนินชีวิตเชิงพุทธ โดย
ผู้เขียนได้ศึกษาจากแนวคิดบุคคลต้นแบบ ๓ ท่าน ได้แก่ประมวล เพ็งจันทร์ โจน จันโต และ
ชัยวัฒน์ สุวิทย์ศักดิ์านนท์ บทความวิจัยของอารยา ทองโชติ เรื่อง “ส่วนประสมการตลาดที่มีผล
ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” งานวิจัยที่ตอบโจทย์การสำรวจลักษณะประชากรศาสตร์ รวมทั้ง
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทความวิจัยด้านพระพุทธศาสนาเชิงพุทธบูรณาการอีกเรื่องหนึ่งของเขมชาติ
ปริญาอนุสรณ์ เรื่อง “รูปแบบการพยากรณ์ไผ่ยิปซีลายไทยเชิงพุทธบูรณาการ” ซึ่งผู้เขียนได้

ใช้ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญนำเสนอผลงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการพยากรณ์ตามหลักโหราศาสตร์ไฟอิปซีลายไทย พร้อมทั้งศึกษาหลักพุทธธรรมที่เกี่ยวกับการพยากรณ์ไฟอิปซีลายไทยเสนอเป็นรูปแบบการพยากรณ์ไฟอิปซีลายไทยเชิงพุทธบูรณาการ

บทความในกลุ่มปรัชญาฉบับนี้เป็นบทความวิจัยเรื่อง “การรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและแนวโน้มการศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ในยุคการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์” ของปริยา รินรัตนากุล ซึ่งผู้เขียนได้ศึกษาเชื่อมโยงแนวคิดด้านปรัชญาการศึกษา โดยวิเคราะห์หลักสูตรนิเทศศาสตร์ที่มีแนวโน้มต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพการในยุคปัจจุบันที่มุ่งศึกษาองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาคนให้มีศักยภาพ

นอกจากนี้ยังมีบทความวิจัยที่น่าสนใจ อย่างเช่นบทความของพระมหาอรุณพงษ์ อดตญาโณ (ผิวเหลือง) เรื่อง “อุปลักษณะเกี่ยวกับเบญจขันธ์ในพระสูตรต้นตปิฎก” บทความของภาคภูมิ ภทริกิจวรกุล เรื่อง “การศึกษาสัญลักษณ์อักษรมงคลของพุทธศาสนาแบบทิเบตผ่านการตีความในวรรณคดีของพุทธศาสนาเถรวาท” บทความของสิทธรัตน์ สิมรัมย์ เรื่อง “รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขตามหลักพุทธธรรมสำหรับเยาวชน: ศึกษากรณีโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม จังหวัดสระบุรี” บทความของสันทยา ประภารัตน์ เรื่อง “การพัฒนาองค์กรเชิงพุทธบูรณาการตามหลักอริยทรัพย์ ๗ ประการ” ซึ่งล้วนเป็นบทความวิจัยที่น่าสนใจ

บทความวิชาการประจำฉบับเรื่อง “ถอดรหัสสภาวะผู้นำเชิงพุทธจากวิธีปฏิบัติต่อคนป่วยในพระไตรปิฎก” ของรัตนะ ปัญญาภา และคณะ ซึ่งผู้เขียนได้ใช้ความรู้ในคัมภีร์พระไตรปิฎก ศึกษาวิเคราะห์และถอดรหัสสภาวะผู้นำเชิงพุทธไว้ ๕ ประการในการปฏิบัติต่อคนป่วยไว้ที่น่าสนใจเป็นบทความชวนให้ผู้อ่านอยากติดตามเนื้อหาภายในเล่มนี้

บทวิจารณ์หนังสือประจำฉบับเรื่อง “กา” เขียนโดย วาณิช จรุงกิจอนันต์ ผลงานวิจารณ์ของ รุจี ตันตติศวโยธี เป็นการวิจารณ์งานเขียนที่สะท้อนการให้แง่คิดในเชิงศีลธรรมที่มีความร่วมสมัยให้ข้อคิดเตือนใจ เกิดความรักความเมตตาต่อสรรพสัตว์ โดยผู้วิจารณ์มุ่งที่จะเห็นงานเขียนดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นทำให้คติการกระทำทารุณกรรมสัตว์ คติการลักลอบฆ่า สัตว์ป่าลดน้อยลงจึงเป็นที่มาของบทวิจารณ์ดังกล่าว